

Antonius onderweg

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost

Jaargang 31 nummer 3, Pinksteren 2019

Pinksteren, een nieuw begin?

Elk jaar omstreeks de grote feesten kunnen we het wel ergens lezen: nog zoveel procent van onze bevolking weet wat Kerstmis, Pasen en Pinksteren eigenlijk betekent. En in die reeks van drie komt Pinksteren er het slechts van af. Wat Pinksteren eigenlijk betekent weet nagenoeg niemand meer. Mensen die van huis uit 'iets' hebben meegekregen, weten misschien nog enigszins dat er sprake was van vurige tongen, een taalwonder, de Heilige Geest, maar wat moeten we er mee aan? Natuurlijk, de mensen die op Pinkstermorgen in de kerk samenkomen, kunnen wel een antwoord geven op wat we met Pinksteren vieren. En ik denk dat ons antwoord in een of andere quiz wel goed zou zijn voor een goede beoordeling of een of andere prijs. Met Pinksteren vieren we dat de Heilige Geest neerdaalt over de leerlingen en dat zij hun verlamdende angst en teleurstelling overwinnen. Dan kunnen zij de beweging van Jezus verder dragen. En zo vieren we met Pinksteren de geboorte van de kerk.

Pinksteren vieren? Vieren wij de komst van de Heilige Geest? Maar wat betekent dat dan? De geboorte van de kerk, zet die ons dan aan tot vieren van een groot feest? Dat is niet onmogelijk, maar ons ontbreken dan toch de aansprekende symbolen en attributen waarmee feesten als Kerstmis en Pasen om-

geven zijn. Gaat het om het vieren van de geslaagde samenleving waarin iedereen elkaar verstaat? Ook als het gaat om Godsdienst? Dat zou een geweldig groot feest waard zijn, maar voordat wij dat feest kunnen vieren, moet er nog veel werk verzet worden. Toch is dat wel een spoor. Pinksteren vieren als het feest van het doorbreken van de grenzen. En er zijn nog heel wat grenzen te overwinnen: gebeurtenissen die ons met een gevoel van machteloosheid vervullen. Bijvoorbeeld: Waarom is er zoveel geweld en haat? Zo veel armoede en honger? Waarom zien zoveel mensen het niet meer zitten, zoals dat heet, en kunnen zij nauwelijks of geen levensvreugde vinden? Waarom is er zoveel eenzaamheid? Deze opsomming zou eindeloos kunnen worden uitgebreid en maakt ons wat machteloos. En over die dingen zegt het evangelie: De geest van de waarheid zal jullie, wanneer hij komt, de weg wijzen naar de volle waarheid om de samenleving, om onze wereld, daaruit te verlossen. Niet allen natuurlijk, maar samen, als gemeenschap.

En die kracht hebben we als we openstaan voor de Geest. Anders gezegd: niet door alsmaar kritisch afstand te bewaren, niet in onverschilligheid ligt onze kracht om de samenleving te bevrijden van zonden, maar in onze bewogen-

Huis van God,
huis voor de buurt

*De Geest des Heren heeft
een nieuw begin gemaakt,
in al wat groeit en leeft
zijn adem uitgezaaid.*

*De Geest van God bezielt
die koud zijn en versteend,
herbouwt wat is vernield,
maakt een, wat is verdeeld.*

*Wie weet vanwaar Hij komt,
wie wordt zijn licht gewaar?
Hij opent ons de mond
en schenkt ons aan elkaar.*

Huib Oosterhuis

Frans van der Lugt

Rob en Josette zijn op bezoek geweest bij het FvdL centre in Beiroet.

▶▶ pagina 3

Samen sterk

We verkennen de samenwerking met De Boskapel.

▶▶ pagina 7

www.avpnijmegen.nl

Vervolg van pagina 1

heid, ons enthousiasme en onze inzet: daar is onze kracht gelegen. In onze ontvankelijkheid voor de Geest en in ons geloof in Hem die ons gezonden heeft. Door openheid, inzet en enthousiasme zullen we nieuwe mogelijkheden openen voor mensen, en grenzen overschrijden. Als wij zo doen zal het verhaal van Gods grote daden van liefde en van geestkracht, steeds verder verteld kunnen worden.

Het is nu aan ons, levende getuigen te worden van Gods beloften, zoals de leerlingen dat eens waren in Jeruzalem. Om zo ook vandaag Pinksteren het feest te laten zijn van Gods Geest als vruchtbare en leven-gevende stroom. Om zo hier en nu in ons leven de stroom gaande te houden, tegen alle noodlot in.

De Geest van Pinksteren brengt mensen bij elkaar. De Geest werkt bij iedereen, op elke plaats, op elk moment. De Geest is er niet voor enkelingen. Dit is het wonder van Pinksteren: nieuw leven voor iedereen. Pinksteren is de hevige wind van wereldwijde liefde, de tedere wind van naastenliefde en de zachte wind van Gods scheppende liefde. Pinksteren: er ontstaat perspectief en een verbazend vergezicht; de aarde wordt een tuin van hoop, van vrede en wegen van vreugde wijzen ons de weg naar diep geluk. Met Pinksteren wordt het oude stof weggewaaid, begint iets nieuws. Pinksteren heeft iets te maken met jeugd, lente en vernieuwing. Pinksteren: alles wordt nieuw, alles wordt goed. Want het is de geest die overall waait. Met Pinksteren zouden we nieuwe liederen moeten zingen van inzet en geven, van open handen en zichzelf vergeten, van toekomst en een tuin van Eden voor alle mensen. De Geest leeft in onze handen en voeten. Ons hart kent alleen nog de taal van de Geest. Pinksteren is de voltooiing van Pasen. Met Pinksteren wordt ons leven ondersteboven gehaald. Met Pinksteren is ons heil ten deel gevallen. De kracht en de vreugde van Pasen wordt met Pinksteren uitgedragen aan iedereen omdat de deuren wagenwijd worden opengezet. Mag zo Pinksteren ook bij en met ons een nieuw begin zijn.

Abt Denis Hendrickx o.praem.

Geest die ons tot leven wekt...

*Zij is levensadem, overweldigende stortvloed,
krachtige wind, levend water, verterend vuur.
Waar zij voorbijkomt gooit zij alles ondersteboven,
daar ontkiemt iets nieuws, ontstaat nieuw leven.*

De Geest is een scheppende geest.

Zij spreekt niet alleen, zij handelt.

Niet alleen in ons, maar in het leven van de wereld.

De Geest die tot leven wekt

laat zich niet gevangen zetten binnen bepaalde grenzen.

Nergens kan men haar de toegang ontzeggen.

Overal gaat zij ons voor,

en altijd weer zorgt zij voor verrassingen.

Zij doet het vuur oplaaien in ons hart

en draagt het Evangelie uit

op de wegen van de geschiedenis.

Zij bezoekt het diepste van de ziel

en vervult het heelal, op de wijze van gist,

om gerechtigheid en vrede naderbij te brengen.

De Geest is niet te koop,

een mens kan hem alleen in alle eenvoud ontvangen.

Zij woonde heel krachtig in Jezus,

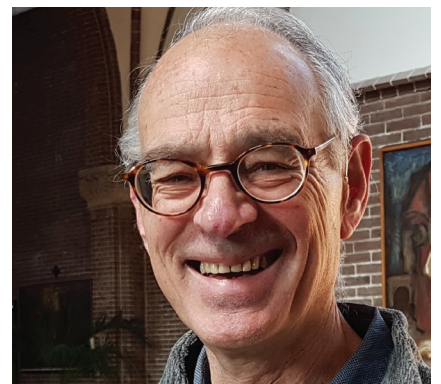
die haar aan ons mededeelt.

Lintje voor Ben

Tijdens een feestelijke bijeenkomst op 26 april in het parochiehuis kreeg Ben van Tienen door de burgemeester een lintje opgespeld. Het was voor Ben én Jeanne een complete verrassing! Hij werd geprezen om al het werk dat hij heeft verzet voor de bouwwereld en het MKB. Maar ook al het vrijwilligerswerk in onze parochie is niet onopgemerkt gebleven. Dank je wel Ben!

Penningmeester

Sinds een paar weken is Martien Peters onze nieuwe penningmeester. Hij volgt Corné van Iersel op, die zich nu vanuit het locatieteam helemaal gaat wijden aan o.a. het pelgrimshuis en Buurt aan tafel. Martien heeft vanuit zijn werk veel grote projecten geleid en daarmee veel 'financiële ervaring'. En daar zijn we erg blij mee; we kunnen zijn expertise prima gebruiken. En bovendien is het een fijn mens om het locatieteam te versterken. We wensen je veel succes Martien!

Het is dinsdag 23 april, na lunchtijd. We lopen door de straten in de wijk Bourj Hammoud. Langs flatgebouwen (maximaal 4-5 verdiepingen), en over de straat hangen niet te tellen hoeveelheden elektriciteitsdraden. Vanuit bijna alle balkons hangt witte was naar beneden. In de portieken ruikt het vochtig, muff. We lopen naar de 1e verdieping. Vanuit de straat autogetoeter, lawaai van scooters, kindergeluiden. We bellen aan, betreden de woning, of liever gezegd een kamer want dat is vaak alles waarover de families die wij bezoeken, kunnen beschikken. De kamer wordt bewoond door vader en moeder met 6 kinderen in de leeftijd van 3 tot 15 jaar. Vanaf het balkon worden 2 plastic stoelen gehaald. Maar wanneer wij op de grond gaan zitten is dat het sein voor de kinderen om zich erin te nestelen. Prinsheerlijk voelen ze zich in stoelen die bij ons niet meer gebruikt worden. Wat een warm welkom! Je wordt overvallen door de vriendelijkheid en schoonheid die van hun gezichten af te lezen zijn. Allemaal zijn ze zichtbaar blij met het bezoek. Shamir en Belal onze begeleiders spreken in het Arabisch met de ouders en kinderen. Dit gezin woont al vanaf 2014 in Beiroet. De oudste zoon 11 jaar kreeg direct werk bij een autobedrijf. Van zijn baas mag hij niet naar school. Nu 5 jaar later zorgt hij voor meer dan de helft van het inkomen van deze familie. Let wel, de huur alleen voor deze kamer bedraagt 300-400 dollar per maand!

Josette deelt tattoo-insectenplaatjes uit. De kinderen kijken er met grote, verbaasde ogen naar. Verlegen, blikken worden gewisseld, toch wel spannend. En dan langzaam aan geven ze zich een voor een gewonnen. Ze reiken haar hun handje, ze ontspannen en geven zich over aan haar handen. Wat gebeurt er met hun hand? Een druppel water, wat wrijven. Ze durven bijna niet te kijken, kijken toch en zijn verrast. Ze schenken Josette hun meest fantastische glimlach wanneer ze het vliedertje, kevertje of libelle zien dat zich met alle schitteringen op hun hand heeft genesteld. Josette en ik zijn hier om de opbrengst van de Vastenactie van onze kerk te brengen naar het Frans van der Lugt Centrum. We waren die ochtend al vroeg opgehaald vanuit ons hotel. Fadi Daoud, een manager

van JRS stelde ons voor aan een aantal medewerkers. Het centrum heeft veel activiteiten voor zowel kinderen als volwassenen. Een van de activiteiten is het bezoeken van gezinnen, om te luisteren wat hun problemen zijn en hen ondersteuning bieden bv met voedsel pakketten of morele steun in vorm van scholing of sociale hulp en/of hen te verwijzen naar instanties die hulp kunnen bieden. Maar het JRS staat voor een bijkans onmogelijke opgave..... in de wijk wonen 150.000 vluchtelingen op 2,5 km²....

Wij van onze kant vertelden over onze Antonius geloofsgemeenschap en over onze betrokkenheid bij dit Frans van der Lugt Centre, die al dateert vanaf 2014, het jaar waarin pater Frans van der Lugt vermoord werd in Homs.

Jammer voor ons dat we net in de Paasvakantie aankwamen, de leerlingen waren op vakantie, maar geen nood, Josette ontmoet in het social-centre een aantal vrouwen die daar bij elkaar zijn in verband met hun cooking-class. Zij volgen daar ook een cursus waarin zij zich alle fijne kneepjes van het vak hair-dressing en make-up, eigen maken. Na afloop van die cursus ontvangen ze een heus diploma. Zo'n cursus is echt heel belangrijk voor hen. Na afloop kunnen ze (hopelijk) aan de slag, geld verdienen, en niet minder belangrijk, zo'n cursus helpt ook voor het weer ontwikkelen van een nieuw en mooi zelfbeeld in de armoedige omstandigheden waarin zo velen verkeren.

Ondertussen woon ik een les in communicatie bij, die een Libanese psychologe Rachel Keirouz geeft aan een negental kinderen in de leeftijd van 7-13 jaar. Een bijzondere les en het is mooi om te zien met hoeveel spontaniteit de kinderen de vingers steeds hoog in de lucht houden en bij het antwoorden het liefst heel hoog opspringen. Super ADHD, kun je zeggen, maar wat een tact en inlevingsgevoel van de lerares!

Dan een korte lunch met 8-9 mensen van het centre, en vervolgens dus op huisbezoek. Wat valt daar nog over te zeggen. De families beschikken meestal maar over een-twee ruimtes. Meubels zijn er nauwelijks. Dus slapen veel ouders met hun kinderen, 3-8 hebben we geteld, op de vloer. Bij één familie had de kamer zelfs geen daglicht, alle licht kwam vanuit een grote

lamp die aan een draad vanaf plafond bungelde. Bij andere families dringen onafgebroken geluiden van de straat door de kapotte vensters naar binnen. Veel huisvaders zoeken al jaren naar werk. Toch moet elke maand de huur voor die armoedige kamer worden opgebracht. Dus moeten kinderen vaak van 07.00 uur tot 19.00 uur werken om met 15-20 dollar thuis te komen. Op onze vraag, aan kinderen uit 'n familie die in zodanige omstandigheden wonen, 'wat willen jullie later worden?', kregen we als antwoord: 'het liefst studeren aan de universiteit om later dokter te worden'. Wat kan je daarop zeggen?

Het is niet alleen het leed van huis en haard verstoken te zijn, van alles verloren te hebben, wat parten speelt. Zelfs niet zonder werk te zitten. We ontmoetten een familie waar de dochter een jaar geleden van een balkon gevallen was, en mede door de slechte medische verzorging nu voor het grootste deel van haar lichaam verlamd is. Ze kan niet meer praten, slechts emotionele kreten uitstoten. Haar broertje (geschatte leeftijd 8 jaar) heeft door gebrek aan goede voeding sterk vergroeide handen. Nauwelijks in staat iets op te pakken.

Na de huisbezoeken vragen Shamir en Belal of we morgen weer beschikbaar zijn. Want, zij kunnen niet alleen (2 mannen) op huisbezoek gaan. Er moet een vrouw bij zijn. Wij voelen ons vereerd en volmondig zeggen we ja, ook en vooral getroffen door de mensen van JRS centre, die zich ondanks al deze problemen niet uit het veld laten slaan. Hoe uitzichtloos de omstandigheden mogen zijn, over hoe weinig middelen zij ook mogen beschikken, ze gaan door met hun werk: lesgeven, sociale verbindingen versterken, families bezoeken, praktische hulp bieden met voedselpakketten, morele steun in de vorm van scholing, juridisch en sociale hulp.

Wat kunnen wij doen, wij die geen Arabisch spreken en zo ver weg wonen? Wij kunnen hen in ieder geval geldelijk ondersteunen, de mensen van het JRS Frans van der Lugt Centre. En op die manier laten zien, dat zij er niet alleen voor staan.

*Josette Lenders,
Rob van Woerkom*

Maandagmiddag 13 mei 2019, tegen 15.30 uur vertrekt de laatste vrachtwagen van J.S. Steigerbouw met steigermateriaal. Ruim zeven maanden, vanaf begin oktober, stond er een ring van steigermateriaal rondom het vieringstorentje van onze Antoniuskerk. Ik voel iets van een beetje afscheid nemen in mijn lijf. Weg die bijzondere steiger, weg al die spectaculaire activiteiten rondom de toren. Onwillekeurig kijk ik naar boven. Het is alsof de toren daar toch een beetje naakt staat, zonder die omkledende steiger. Het is toch eventjes wennen.

Het begon allemaal in oktober vorig jaar.

Twee mannen, Jaap en Marin van firma J.S. Steigerbouw bellen bij mij aan huis aan. De activiteiten waar wij zo lang naar uitgekeken hebben gaan eindelijk beginnen. Ik leid ze de kerk in, dan door de linkerzijtoren, de wenteltrap naar boven, even later het lichaam door een luik wringen, vervolgens op een smal plankje naar voren kruipen en dan staan we tussen gewelven en het dak van de kerk. Vervolgens over plankjes, onder door, boven door, over de grote koepel, na 15 meter linksaf en dan komen we bij een dakkapelletje. Kijk je vandaaruit naar beneden, dan kom je uit op dat strookje kerkplein dat de verbinding vormt tussen het grote voorplein en smalle gangentje naar kleinere achterplein. Vanuit deze plek zullen de werkzaamheden starten voor de steigerbouw.

Vanuit het dakkapelletje is de steiger redelijk gemakkelijk bereikbaar. (ook vanuit de grond via een super lange ladderlift, maar over die ladderlift naar boven lopen dan doen alleen de mannen van de steigerbouw.

Het wordt een complexe klus. Een van de ingewikkeldste en moeilijkste die de mannen van Steigerbouw ooit gedaan hebben. Een stabiele steiger bouwen rondom de vieringstoren is één ding, maar een stabiele steiger bouwen die zijn basis heeft hoog boven op de schuin daken van deze kerk is andere koek.

Omhoog met de steigerbuizen, de schoren, de steigerborging, plankensets, platforms, opbouwframes, stabilisatoren en wat nog

meer. Eenmaal boven wordt vanuit het middenschip gestadig naar de toren toe gebouwd. Dan de steiger helemaal om de toren heen.

Het werk vlot snel. Op 8 november is het zo ver. Een enorme kraan staat voor het parochiehuis. En om 11.46 uur wordt dan de spits van het vieringstorentje losgetrokken. We staan met een aantal Antonianen op de van Slichtenhorststraat te kijken. Het is prachtig weer. Daar gaat ie....ah...oei...iets houdt hem vast....dan is ie los! Spectaculair, de torenspits hangt aan kabels van de hoogwerker (later bleek dat men een spijker over hoofd had gezien, een spijker die een van de zes staanders vasthield). Langzaam daalt het gevaarte, een zachte landing op het plein achter de kerk.

Eerst wordt er een stevig hekwerk en steiger omheen gebouwd. (helaas blijkt een paar weken later dat dit hekwerk dieven er niet van kon weerhouden het nieuw aangebracht loodwerk te jatten. Notabene twee dagen voordat de spits weer teruggeplaatst zou worden!)

De angelusklok uit 1952, met de oude klepel wordt uit de toren gehaald en naar de firma Eijsbouts in Asten gebracht. Daar wordt een nieuwe klepel en een nieuw luidwiel gemaakt. De oude klepel was krom en aan één kant sterk afgesleten. Dat kwam door het langzaam wegroesten van de velg van het luidwiel, waarover het touw loopt waarmee we de klok luiden. Bovendien was ook de ophanging gevaarlijk doorgeroest. Daardoor moest er op gegeven moment 'voorzichtig' geluid worden met als gevolg dat in negen van de tien keer de klepel maar aan één kant van de klok sloeg.

Net op tijd, vóór Kerstmis 2018 kan er weer geluid worden, want de spits wordt op woensdag 19 december weer op z'n plaats gezet. (De oude klepel hangt nu achterin de kerk als teken aan de wand..)

Maar dat betekent niet dat de steiger nu afgebroken kan worden. Want inmiddels is aan het licht gekomen dat het deel tussen dak van de koepel en de voet van de spits zelf (tympanen, frontons en vierpassen) er dramatisch slecht

uit ziet. Dat kon van te voren niet in beeld worden gebracht, pas met de steiger kregen we daar zicht op. Delen van het houtwerk zijn aangetast, loodwerk versleten, op veel plaatsen gescheurd of anderszins losgekomen. Ook de leien moeten worden vernieuwd. De bereikbaarheid van dit deel van de kerk is zodanig gecompliceerd, dat het qua herstel nu moet gebeuren, want nu staat de werksteiger er..het is dus nu of nooit.

Maar zoals altijd bij Antonius, de rijen worden gesloten, een oplossing wordt gevonden. Veel mensen hebben hier aan meegewerkt, ik noem hier echter één man met name: Michel ter Berg. Super Michel!!

Chris en Henny, vaklieden van de firma van Tienen kunnen doorgaan met hun bijzondere werk.

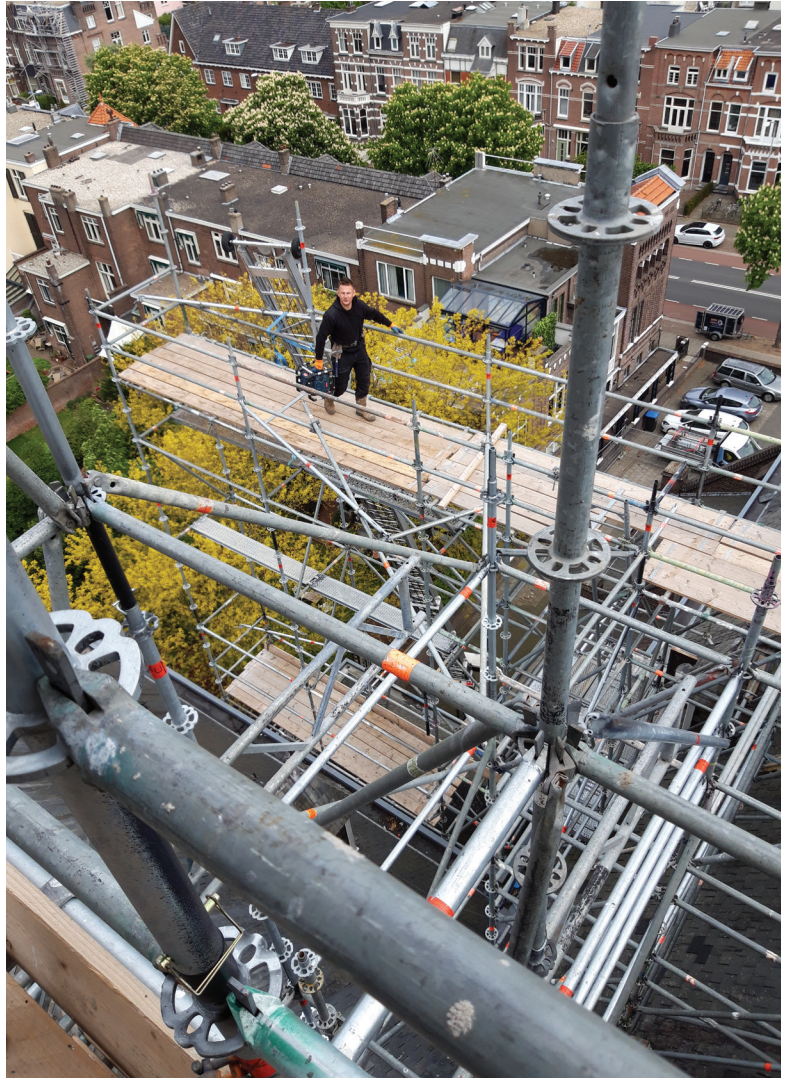
Nog vier volle maanden staat de steiger om het vieringstorentje. In april ben ik er een aantal keren op geweest. De steiger was zo prachtig veilig gebouwd, dat ik, absoluut geen geboren bergbeklimmer, er op krom zonder mij een seconde angstig te voelen. Zonnig en helder was het met een geweldig uitzicht, al waaide het daar boven aanmerkelijk harder dan beneden op de grond. Natuurlijk over de stad, de Stevenstoren, de torens van de andere kerken, de bruggen over de Waal, maar ook zelfs voorbij Arnhem en Hoch Elten voer het zicht.

Terwijl de laatste leien en een nieuwe bliksemafleider worden aangebracht, plaatsen wij in de vensters twee nieuwe led lampjes. Niet alleen geluid dat haar aanwezigheid kenbaar maakt, ook een vertrouwd en vertrouwend lichtje in de duisternis.

Weer staat zij daar, ons vieringstorentje, wijzend naar omhoog, naar die andere dimensie die ons mensen overstijgt, maar die ons tevens open houdt.

Rob van Woerkom

PS. Op vrijdag 24 mei is het kruis op de toren weer recht gezet.

Zomerdiner op het kerkplein

 Wij de Wereld
Buurt aan Tafel

U/ je bent van harte welkom!
Neem je buren mee!

Buurt aan Tafel organiseert weer een groot ZOMERdiner op het Kerkplein! We hopen weer op een mooie zomeravond samen met mensen uit onze en andere kerken, mensen uit de buurt en de stad. Met live muziek en een boekenstand van Books 4 Life. Van harte welkom! Neem gezellig uw buren, kinderen of kleinkinderen mee!

Dinsdag 18 juni van 18:00 – 19:30 uur. Inloop vanaf 17:30

Aanmelden tot uiterlijk vrijdag 14 juni via: www.wij-dewereld.nl/buurtaantafel

Heeft u geen email, dan kunt u bellen: 06 46 59 35 26

Wij verzoeken u contant te betalen; er is geen pin!

Mocht het echt slecht weer zijn, dan kunnen de eerste 100 aanmelders terecht in het parochiehuis, dus wilt u verzekerd zijn van een plekje, geeft u zich dan snel op!

Tot 18 juni!

Louise Fonteijn

Bij ons in de Biblebelt

Ga deze zomer mee op reis naar de Nederlandse Biblebelt, een gebied waar veel orthodoxe christenen wonen. De Bijbel wordt er letterlijk genomen. Onlangs nog leidde de Nashville-verklaring tot veel commotie.

Wie zijn de mensen van de Biblebelt, wat zijn hun dilemma's en waar komen hun opvattingen vandaan? Kom naar de tentoonstelling Bij ons in de Biblebelt (7 juli t/m 22 september in het Catharijneconvent te Utrecht) en ontdek het deel van Nederland waar de ideeën van de jaren zestig weinig vat op hebben gekregen. Nooit eerder kwam u zo dichtbij de belevingswereld van deze orthodox christelijke groep. De tentoonstelling Biblebelt geeft een beeld van de leefwereld en de

geschiedenis van de bevindelijk gereformeerden.

Bij ons in de Biblebelt toont ook de worstelingen van de bewoners. Hoe moet je bijvoorbeeld omgaan met het internet en maatschappelijke ontwikkelingen als homo-emanipatie? Hoe is het om je uit de bevindelijk gereformeerde groep los te maken. En kun je als getrouwde vrouw werken? Aan de hand van films, interviews, objecten uit het dagelijks leven, de geschriften waarop de orthodoxe levensstijl is gebaseerd, maar ook fotografie en kunst is het mogelijk de hedendaagse Biblebelt-bewoner te ontmoeten. Een uitgelezen kans om deze unieke en diverse groep te leren kennen.

Verzamelingen

Er komt weer een expositie in onze kerk! Tenminste als je/u mij een handje helpt.

Die expo wordt gehouden op 28 en 29 september. In de week daaraan vooraf ga ik met mijn geweldige team de expo inrichten met: verzamelingen.

Het is de bedoeling dat diegene die een verzameling heeft van wat dan ook er een deel van uitleent, zodat we met al die verzamelingen een mooie expositie kunnen maken.

Om een indruk te geven: Ik heb al toezeggingen: stenenverzameling, sigarettenpijpjes, koperen belletjes, MaartenToonder-spullen.

Laat mij even weten met welke verzameling je/u zou willen meedoen. Spreek mij aan of mail mij: a.groos4xmsweb.nl.

Het belooft een mooie, afwisselende expositie te worden!

Addy Groos

Rommelmarkt

Het duurt nog wel even, maar we willen u nu alvast wijzen op onze jaarlijkse rommelmarkt die op zaterdag 7 september wordt gehouden op het kerkplein. Heeft u nog goede, bruikbare spullen die heel en schoon zijn (ja, geloof het of niet, we hebben wel eens een frituurpan met het vet er nog in ontvangen!), zet ze dan vast opzij tot de inzameling op zaterdag 31 augustus van 10-15 uur of woensdag 4 september van 16-19.00 uur op het kerkplein. We nemen geen elektrische apparaten, computerschermen en wit plastic tuinmeubilair aan, maar voor de rest zijn mooie spullen altijd welkom! De helft van de opbrengst gaat weer naar St. Gast en de andere helft is voor het onderhoud van de kerk.

Vanuit het locatieteam

Zondag 19 mei hebben we achter in de kerk een parochieoverleg gehad. Dit naar aanleiding van de gesprekken over samenwerking met de Boskapel. Er was eerder al over geschreven in het parochieblad maar toch kwam het voor meerdere parochianen als een verrassing. En dan vooral over de staat van de gesprekken. Het was goed om met elkaar te spreken want we moeten er samen achter staan. Alleen dan heeft het een kans van slagen. We gaan dit dan ook vaker doen. In de boskapel is op dezelfde zondag ook gesproken over de samenwerking. De parochianen daar reageerden positief en zelfs enthousiast al zullen ook daar zeker bedenkingen zijn. Veranderingen zijn altijd moeilijk.

Voorlopig is het belangrijk dat we met elkaar kennis maken. Daarom gaan we met een groep op zondag 16 juni naar de Boskapel. Uiteraard met iedereen die dat wil. De viering daar begint om 11.15u; kunnen we net halen na onze viering; maar je kunt ook alleen voor de koffie gaan.

Die zal net als bij ons een uurtje later zijn. Op zondag 1 september komen ze dan bij ons. Dan is onze kerk ook gevuld met alles wat ingeleverd is tijdens de inzameling van de rommelmarkt dus ze zullen hun ogen uitkijken!!

In de zomer zal er een activiteit georganiseerd worden, ook met het doel om elkaar te leren kennen. U hoort daar te zijner tijd meer over. De beide vieringen op zondag 15 september (de Boskapel viert bij ons met eigen voorganger, koor) en zondag 20 oktober (wij gaan met onze voorganger, koor naar de Boskapel) stonden al.

Waarom doen we dit? Omdat we geloven dat het belangrijk voor ons beiden is. Omdat we zo samen sterker staan in het vieren en uitdragen van ons geloof. Omdat we elkaar kunnen versterken in activiteiten en het aantrekken van nieuwe mensen. De Boskapel zal dat vooral doen als Stadsklooster samen met het Pelgrimshuis in de pastorie. Samen met onze kerk kunnen we een sterk diaconaal centrum stich-

ten. Vanuit het bisdom wordt dit toegejuicht en voor Nijmegen kan dit een belangrijke toevoeging zijn. We hopen dat u met ons mee wilt denken en er positief naar wilt kijken. U kunt ons uiteraard altijd aanspreken en met ons in gesprek gaan. Vraag gerust als iets niet duidelijk is.

We zullen de gesprekken met de Boskapel vervolgen en zullen de stappen die daaruit voortkomen met u bespreken.

*Namens het locatieteam,
Clara ter Berg*

De 231ste bedevaart naar Kevelaar

Zaterdag 25 mei vertrok een groep van 24 pelgrims te voet van Nijmegen naar Kevelaar langs een route van 50 km, 40 km en 30 km. Vanuit onze Antonius Parochie vertrokken organisator Anton Janssen en Beppie Peters mee in deze groep. De tocht begon met een kleine inspirerende dienst in de Jacobskapel. Rond 23.00 uur verzamelden zich alle afstanden bij de Camping van Klein America in Groesbeek. Na een inleidend gedicht voorgelezen door Anton Janssen, dit jaar voor het laatst de opper-pelgrim en organisator van de groep, liepen we in stilte de 6 km over de Kartenspielerweg dwars door het Reichswald. De eerste stop was om 0.30 in een parkje in Gruenewald. Terwijl ie-

deren sliep genoten de pelgrims van rust, een broodje en drinken. Daarna leidde Anton ons via Hassum naar Siebengewald waar om 4 uur 's nachts in Hotel-restaurant De Klapproos heerlijke aspergesoep werd geserveerd met belegde broodjes.

Via Siebengewald liepen we Duitsland weer in en langzaam werd het licht en genoten we van een prachtig vogelconcert een mooie maan en een kleurrijke zonsopgang. Terwijl we in de buurt van Weeze liepen, kwam het vliegverkeer weer op gang en begon een nieuwe dag met koffie, chocolade en soep.

Precies om 8 uur liepen we Kevelaar binnen onder luid klokkengebeier een heel bijzonder gevoel met zicht op de Basiliek St Marien. Na een ontbijt en rustpauze in Hotel Der Goldene Apfel waarbij Anton voor zijn jarenlange inzet werd bedankt door één van zijn opvolgers, vertrokken we naar de parkeerplaats waar inmiddels de bus met bedevaartgangers en 2 fietspelgrims uit Nij-

megen waren aangekomen. Daarna liepen we terwijl we de aloude Marialiederen zongen, in Processie naar de Basiliek en de Genadekapel waar een korte meditatieve viering plaatsvond waarbij onze bedevaartskars werd gezegend en een bloemenhulde gebracht werd. Om 10 uur werd onze bedevaart-voetocht afgesloten met de Hoogmis in de Basiliek waarbij alle pelgrims werden verwelkomd en deze zondag een prachtig meisjeskoor de dienst muzikaal ondersteunde.

De Busbedevaart vervolgde de middag nog met een viering in de Biechtkapel, koffie met gebak bij Der Goldene Apfel en een gebedsviering in de Kaarsenkapel.

De voettochtgroep die langzamerhand de slaap voelde opkomen vertrok met privechauffeurs met een voldaan en dankbaar gevoel terug naar Nijmegen.

Het blijft een bijzonder ervaring om deel uit te maken van een eeuwenoude traditie die toch haar bestaansrecht blijft behouden ook in 2019, dankzij de inzet van de aloude Broederschap de Nijmeegse processie sinds 1788.

Beppie Peters

Antonius van Padua

Groesbeekseweg 96
6524 DJ Nijmegen
Tel. 024 - 3222388
ING: NL96INGB0000940356
ABN AMRO: NL08ABNA0418667160
www.avpnijmegen.nl

Bereikbaarheid

Coördinator
Clara ter Berg
Tel. 024 - 3222388
secretariaat@avpnijmegen.nl

Bezoekgroep ouderen
Fiet van de Venne
Tel. 024 - 3601748
fietvdvenne@hetnet.nl

Vrijwilligersdag

Op zondag 23 juni vieren we weer onze jaarlijkse vrijwilligersdag. Onze sterren die ons het hele jaar door helpen om licht te laten schijnen eorden die dag zelf in het zonnetje gezet. Want wat krijgen we toch veel voor elkaar met zijn allen: liturgie, zang, schoonmaken, collecteren, bloemen, Buurt aan tafel, Eritreeërs begeleiden, acolieten, kosters, lectores, voorgangers, organisten, dirigenten, administratie, bestuur, parochieblad, communicatie, concerten, bouwcommissie ,paduahuis en niet te vergeten de diaconie.

Na de feestelijke viering drinken we koffie en gaan daarna lekker de tuin in om met elkaar te praten terwijl er een lunch wordt geserveerd. Komt allen en neem partner en kinderen gewoon mee!!

Clara ter Berg

Concert

Vrijdag 7 juni van 20.15-22.15 uur
A capella dubbelconcert @NOON meets Chromas (Istanbul)
Nederland ontmoet Turkije in een bijzonder eenmalig concert met een kleurrijk repertoire, variërend van westerse songs tot traditionele Turkse muziek. Muziek verbindt!

Het belooft een afwisselende avond te worden met zowel westerse als Turkse a capella zang, van popsongs tot folksongs. Geniet van het contrast van bekende maatsoorten en een west-Europese sound tegenover het rijke klankenpalet van Oosterse toonladders en verrassende ritmes!

Ook zullen beide koren samen improviseren door middel van "Vocal Painting". Dit is een methode van muziekgebarentaal, waarbij ter plaatse "in het moment" muziek wordt gemaakt. Dit brengt een bijzondere sfeer met zich mee die lastig is te omschrijven. Dit moet je ervaren.

Chromas (www.chromaschoir.com) uit Istanbul bestaat uit 30 jonge, moderne ervaren zangers en is in 2015 opgericht door topdirigent Basak Dogan. Het is een groep van wereldniveau en zij hebben in hun korte bestaan meegedaan aan verschillende prestigieuze internationale evenementen zoals De World Choir Games (de olympische spelen op koorgebied). Op het gebied van koormuziek in Turkije zijn zij ware pioniers die internationaal steeds meer bekendheid krijgen. Kaartjes zijn te koop via www.atnoonvocals.nl of aan de deur.

@NOON MEETS CHROMAS
o.l.v. Petra Limon o.l.v. Başak Doğan

A CAPELLA | POP | WERELDMUZIEK

VRIJDAG 7 JUNI 20:15-22:15 IN NIJMEGEN

Antonius van Paduakerk Tickets €10
Groesbeekseweg 96, Nijmegen via atnoonvocals.nl of aan de deur

Agenda

- Zo 9 juni Pinksteren
Voorganger: Tjeu van Knippenberg m.m.v. Paduakoor
- Zo 16 juni
Voorganger: Dick Akerboom m.m.v. cantor
- Zo 23 juni Vrijwilligersdag
Voorganger: Jan Zuiker m.m.v. Paduakoor en Gregoriaans koor
- Zo 30 juni
Voorganger: Liesbeth Jansen m.m.v. Gregoriaans koor
- Zo 7 juli
Voorganger: Kees Megens m.m.v. de cantor
- Zo 14 juli
Voorganger: Dick Akerboom m.m.v. het Paduakoor
- Zo 21 juli
Voorganger: Theo Brock m.m.v. de cantor
- Zo 28 juli
Voorganger: Ed Metz m.m.v. het Gregoriaans koor
- Zo 4 augustus
Voorganger: Liesbeth Jansen m.m.v. de cantor
- Zo 11 augustus
Voorganger: Tjeu van Knippenberg m.m.v. de cantor
- Zo 18 augustus
Voorganger: Jan Zuiker m.m.v. de cantor
- Zo 25 augustus
Voorganger: Albert Meijer m.m.v. het Gregoriaans koor

Colofon

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost
Verschijnt: 7 á 8 keer per jaar
Oplage: 500 exemplaren
Oplage Kerst: 1.500 exemplaren

Redactie
Jeanine van Weert
Mail: parochieblad@avpnijmegen.nl

Volgend nummer
Kopij inleveren voor: 18 augustus
Verschijningsdatum: 26 augustus